

Prethodna pitanja

1. Isporučuju li autori, izvođači i drugi nositelji prava, u smislu članka 24. stavka 1. i članka 25. točke (a) Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost ⁽¹⁾, usluge proizvođačima i uvoznicima snimača zvuka i sličnih uređaja i praznih medija, od kojih organizacije za kolektivno ostvarivanje prava ubiru naknadu za prodaju tih uređaja i medija za račun tih autora, izvođača i drugih nositelja prava, ali u svoje ime?
2. Ako je odgovor na prvo pitanje potvrđan, nastupaju li organizacije za kolektivno ostvarivanje prava, kada ubiru naknadu za prodaju uređaja i medija od proizvođača i uvoznika, kao porezni obveznici u smislu članka 28. Direktive Vijeća 2006/112/EZ od 28. studenoga 2006. o zajedničkom sustavu poreza na dodanu vrijednost, koji moraju te transakcije evidentirati na računu koje izdaju odnosnim proizvođačima i uvoznicima snimača zvuka i drugih sličnih uređaja te praznih medija, u skladu s člankom 220. stavkom 1. točkom 1. te direktive, a na kojem je iskazan PDV koji se duguje za ubiranje naknada, i moraju li autori, izvođači i drugi nositelji prava, kad im se podijele ubrane naknade, evidentirati te naknade s računom na kojem je iskazan PDV, a koji je izdan organizaciji za kolektivno ostvarivanje prava koja je ubrala naknade?

⁽¹⁾ SL L 347, str. 1.; SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 120.

Žalba koju je 25. siječnja 2016. podnio Dyson Ltd protiv presude Općeg suda (četvrto vijeće) od 11. studenoga 2015. u predmetu T-544/13, Dyson Ltd protiv Europske komisije

(Predmet C-44/16 P)

(2016/C 145/23)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Dyson Ltd (zastupnik: E. Batchelor, M. Healy, *solicitors*, F. Carlin, *barrister*, A. Patsa, odvjetnik)

Druga stranka u postupku: Europska komisija

Zahtjevi

Žalitelj od Suda zahtijeva da:

- ukine pobijanu presudu u cijelosti;
- poništi pobijanu Uredbu ⁽¹⁾ u cijelosti; i
- naloži Komisiji snošenje vlastitih troškova i troškova društva Dyson u vezi s tim postupkom i postupkom pred Općim sudom.

Žalbeni razlozi i glavni argumenti

Dyson tvrdi da je Opći sud počinio pogrešku koja se tiče prava:

- i. prvo, Opći je sud iskrivio Dysonov zahtjev time što je taj zahtjev koji se temelji na nepostojanju Komisijine nadležnosti prema članku 10. stavku 1. Direktive 2010/30/EU pogrešno okvalificirao kao da se radi o očitoj pogrešci u ocjeni ⁽²⁾;

- ii. drugo, Opći je sud pogrešno protumačio opseg ovlasti koja je Komisiji delegirana člankom 10 stavkom 1. Direktive 2010/30/EU;
- iii. treće, Opći je sud povrijedio Dysonovo pravo na obranu u odnosu na činjenice u vezi s kojima Dyson nije imao prilike iznijeti svoje stajalište;
- iv. četvrto, Opći sud je iskrivio i/ili zanemario relevantne dokaze;
- v. peto, Opći sud povrijedio je članak 36. Statuta Suda time što nije dao obrazloženje za to što je: (i) smatrao da je primjenjivi pravni kriterij očita pogreška u ocjeni; (ii) zaključio da su Dysonovi podaci bili „iznimno špekulativni”; (iii) pozvao se na neodređeni dio neidentificirane „analize o utjecaju”; i (iv) zanemario Dysonove dokaze u vezi s dokazima glede ponovljivosti; i
- vi. šesto, Opći je sud pogrešno primijenio kriterij koji se odnosi na jednako postupanje.

Dyson nadalje zahtijeva da Sud ukine pobijanu presudu i usvoji zahtjeve postavljene pred Općim sudom, na način da poništi Uredbu Komisije (EU) br. 665/2013 („pobijana uredba”) jer raspolaže s dovoljno informacija da bi meritorno odlučio o pitanjima postavljenima u prvom stupnju.

(¹) Delegirana uredba Komisije (EU) br. 665/2013 od 3. svibnja 2013. o dopuni Direktive 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća u pogledu označivanja energetske učinkovitosti usisavača SL L 192, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 12., svezak 5., str. 307.)

(²) Direktiva 2010/30/EU Europskog parlamenta i Vijeća od 19. svibnja 2010. o označivanju potrošnje energije i ostalih resursa proizvoda povezanih s energijom uz pomoć oznaka i standardiziranih informacija o proizvodu SL L 153, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 13., svezak 50., str. 101.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 1. veljače 2016. uputio Înalta Curte de Casație și Justiție
(Rumunjska) – Evo Bus GmbH protiv Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești –
Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș**

(Predmet C-55/16)

(2016/C 145/24)

Jezik postupka: rumunjski

Sud koji je uputio zahtjev

Înalta Curte de Casație și Justiție

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: Evo Bus GmbH

Tuženik: Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Ploiești – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Argeș